

NARODNI LIST

Glasiło narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta šte. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Narodni Slovenci!

Razvideli ste iz zadnjih števil našega lista veliko važnost in pomen shodov dne 23. t. m. Ljudstvo naj povzdigne odločno svoj mogočni glas za svoje pravice. Narod naj izpove krivični vladi v Gradcu in na Dunaju svoje zahteve v političnem in gospodarskem oziru. Dovolj je krivic, ki jih preponižno trpimo Slovenci pod nemškim Gradcem. Sami svoji hočemo biti, sami sebi gospodje!

Pričakujemo, da pridejo na shode tudi možje nasprotni nam slovenske stranke. Naše zahteve do vlade v Gradcu in na Dunaju bi morale biti enake, zato povzdignimo skupno glas v njih uresničenje!

Čujemo pa, da se baje ponekod od gotove strani pripravlja naškok na te shode. Nečuvno drzno in sramotno bi bilo, ako bi se na shode, katerih značaj je vseslovenski, brez vzroka zaneslo strankarstvo. Smejali se nam bodo v Gradcu in na Dunaju v pest — in naše zahteve stopijo zopet za veliko časa v ozadje. Odločno svarimo vsakogar, kakorkoli skušati motiti shode. Postava glede motenja shodov je stroga.

Upamo, da bomo videli na vseh shodih cvet našega naroda, može globokega prepričanja in trdnega zaupanja v bodočnost slovenskega naroda!

Spored javnih shodov dne 23. febr. 1908.

1. v **Slovenjem Gradcu** ob 1. uri popoldne v Narodnem domu. Govorijo dr. Ljudevit Štiker, drž. posl. Vinko Ježovnik, Ivan Verdnik.
2. v **Žalcu** ob 3. uri popoldne v Hausenbichlerjevi dvorani. Govorita: državni poslanec Franc Roblek, dr. Ernst Kalan.
3. v **Trbovljah** ob 3. uri popoldne v dvorani g. Forte-ja na Vodah. Govore: Ivan Rebek in drugi.
4. pri **Sv. Jurju ob j. žel.** ob 3. uri popoldne v prostorih g. Al. Nendla. Govori: dr. Vekoslav Kukovec, Blaž Jesenek, Karl Kveder.
5. v **Župelevcih pri Bizeljskem** ob 3. uri popoldne v prostorih g. M. Janežiča. Govori: dr. Anton Božič.
6. v **Št. Petru pod Sv. gorami** ob 3. uri popoldne v prostorih g. Franca Kranerja. Govori: dr. Josip Karlovšek.
7. v **Šmaru pri Jelšah** ob 3. uri popoldne v prostorih g. Ivan Habjana. Govorijo: dr. Gvidon Sernec, Fran Ferline, Jože Smertnik.
8. v **Vuhredu** ob 3. uri popoldne. v gostilni g. Fr. Sgerma p. d. Kajzarja. Govorijo: Viktor Glaser, Franc Pahernik.
9. pri **Sv. Križu nad Mariborom** ob 11. uri dopoldne v prostorih g. Frana Verdonika. Govorijo: dr. Florijan Kukovec, Ivan Robnik.
10. v **Bučočovcih** ob 2. uri popoldne v prostorih g. Enzingerja. Govorijo: urednik Janko Lešničar, Joško Rajh in drugi.
11. v **Središču** ob 5. uri popoldne. v gostilni g. Karl Venigerholza. Govorijo: urednik Vekoslav Spindler, Robert Košar.
12. pri **Sv. Marjeti nižje Ptuja** ob pol 9. uri dopoldne v prostorih g. Fr. Murkoviča v Novivasi. Govori: urednik Vekoslav Spindler.

Dnevni red na vseh shodih:

Sprememba deželnozborskega volilnega reda.
Kaj zahtevamo štajerski Slovenci od dežele?

Zelo resna beseda o poslancu Terglavu.

V slovenski politični zgodovini zadnjih dnij imamo opraviti z zelo resnim dogodkom, ki se mora na vsak način pojasniti. Zadnji „Slovenski Gospodar“, kot glasiło kmečke zveze objavlja uvodni članek, v katerem se omenja govor poslanca Alojzija Terglava iz občnega zbora kmečke zveze dne 6. t. m. v Celju. V tem govoru se je baje imenovani poslanec izrazil, da hudobni ljudje, takozvani liberalci, o njem krivično govorijo, da se je on zakrivil požiga lastne hiše pred 6 leti. Poslanec Terglav je to govorico označil s toliko gotovostjo kot hudobno neresnico, da bi bil pripravljen plačati celo 2000 gld. (ne 2000 K, kakor smo pomotoma poročali) onemu, ki mu krivdo dokaže. In kako se je ta na občnem zboru velike politične stranke sprožena častna zadeva sloven-

skega poslanca rešila? Ali je morebiti kmečka zveza naročila svojemu poslancu, naj svojo napadeno čast opere? Ali se je sestavil kak odsek, ki bi naj to zadevo preiskoval, kakor n. pr. v slučaju dr. Benkoviča protidvobojna liga na Dunaju? Ali se je morebiti poslancu Terglavu ukazalo, naj obrekovalce pred sodnijo toži, da se ostro kaznujejo in da tako sprejme cela stranka zadoščenje za nečuvno obdolžitev? Kot Slovenci moramo osramočeni povdarjati, da so možje akademične izobrazbe kakor dr. Korošec, dr. Benkovič in deželni odbornik Robič šli čez to gorostasno odkritje mirno na dnevni red. Le nekoliko ogorčenih vmesklincev na ničvredne liberalce, ki tako obrekujejo, in obljuba 2000 gld. onemu, ki dokaže — in potem je bila zadeva končana!

Vsakdo, kdor ima količkaj pojma o družabni časti, bode potrdil, da to postopanje stranke ni bilo pravilno. Vsak slovenski hlapec bi imel po

naši sodbi v sebi toliko občutka za družabno čast, da bi zahteval zadoščenje, če bi ga bila res zadel taka nečuvna žalitev. Slovenski poslanec Alojzij Terglav in sicer poslanec strogo katoliške stranke je pa bil ob soglasju baje tisoč navzočih zaupnikov stranke mnenja, da je dovolj, če razpiše 2000 K onemu, ki mu dokaže. Koga je pri tem pripoznal kot sodnika, ki boče o krivdi odločil? Ali je šel gospod Terglav k c. kr. državnemu pravniku in zahteval, naj ga da v kazensko preiskavo, ali je vložil tožbo zoper vsaj enega obrekovalca, da bi imel priliko svojo obdolžitev dokazati? Tega ni storil gospod Alojzij Terglav in tega ni storilo vodstvo kmečke zveze!

Ali tukaj popolnoma pozabimo, da smo kmečki zvezi nasprotna stranka. Naj se nas slika še tolikokrat kot slabe ljudi, mi v tem slučaju še enkrat z vso odločnostjo povdarjamo, da nikakor nimamo vzroka misliti, da bi bil gospod Alojzij Terglav takega dejanja kriv. Mi smo tozadevne govorice takoj po postavitvi g. Terglava kandidatom slišali, pa smo se takoj odločno postavili na stališče, da bi bilo nečuvno kaj takega v političnem boju izkoriščati in res tega nismo izkoriščali. Danes je pa stvar druga. Gospod Terglav je sam spraval stvar v širšo javnost, zdaj se mora zadeva slovenskemu imenu častno pojasniti. Da z razpisom nagrade stvar ni urejena, je vsakemu otroku jasno. Kot edino pravilno pot smatramo vložitev tožbe zaradi žaljenja časti vsaj zoper enega obrekovalca. Nikdo seveda ne bode mislil na požig, toda če bi se šlo tudi le za nepravilno postopanje ob priliki požarja, česar tudi nikakor ne verujemo, akoravno se tozadevne govorice trdovratno vzdržujejo, to zadostuje, da po vsi pravici od slovenskega poslanca zahtevamo tožbo zoper krivce, da opere svoje ime pred svetom.

Kdo se ne spominja več zadeve celjske gimnazije pred malo leti. Takrat je nastopila „Gospodarjeva“ stranka kot pogumna zaščitnica časti slovenskega poslanca ter se je zakrivila s svojo neizprosnostjo, čeravno je bil dr. Korošec o stvari pravočasno poučen, zaradi dozdevne časti slovenstva nečuvnega političnega umora na enem izmed najboljših slovenskih mož. Kje ima dr. Korošec danes oni nežni občutek za čast slovenskega poslanca?

Gospodje duhovniki, bodite dosledni! Vaša stranka ne bode nič izgnbila, ampak bode nje ugled neprimerno vzrasel, ako ste strogi proti lastnim ljudem in v častni zadevi poslanca Terglava jednako neizprosní. Mi slovesno izjavljamo, da bodemo poslancu Terglavu, če to častno zadevo možato do konca dožene, dali pred vso slovensko javnostjo popolno zadoščenje za njegovo žaljeno čast. Ako bi gospod Terglav, česar ne verujemo, ne imel dokazov o obrekovanju njegovega imena, zadovoljimo se z izvensodno rešitvo te častne zadeve ter predlagamo, da se določi predsednikom eden izmed neklerikalnih deželnih poslancev, kot nadaljna 2 razsojnjoča člana pa po eden odbornik kmečke zveze in izvrševalnega odbora narodne stranke. Pred tem razsodiščem smo pripravljene razkriti pomisleke v gori imenovani Terglavovi častni zadevi. Obljubljenih 2000 gld. v nobenem slučaju ne zahtevamo.

Če bi pa v 14 dneh od danes naprej v ti zadevi gospod poslanec Alojzij Terglav in njegova stranka nič ne ukrenila, tedaj bodemo pa — drugače govorili.

Iz političnega sveta.

Bolgarski knez Ferdinand se poroči dne 18. marca s princezino Eleonore Reuss na gradu Oberstein pri Jeni ni Nemškem.

Portugalski kralj Manuel je že ozdravel. — Rana, ki jo je dobil pri kraljevskem umoru, je že zacelila.

Proračunski odsek je razpravljal minoli četrtki o postavki „gozdarstvo“. Splošno so vsi govorniki povdarjali neugodni položaj okrajnih gozdarjev in gozdarskih delavcev, ter se je posebej izrazila želja, naj bi se uvrstilo c. kr. gozdarje med državne uradnike. Poljedelski minister je odgovarjal, da mu dozdej ni bilo mogoče doseči, da bi dobili c. kr. gozdarji uradniški značaj, pač pa jih namerava imenovati za nižje uradnike.

Državno postavo v zadevi kužnih bolezni namerava izdati vlada v najkrajšem času. Obenem namerava spremeniti predpise glede dezinfekcije (razkuževanja) v toliko, da bi pri lahkih kužnih boleznih hiš-ne trebalo razkuževati.

Trgovinska pogodba med Avstrijo in Srbijo je sklenjena.

Češki agrarci nastopajo na vseh svojih zborovanjih z vso ostroostjo proti praškemu nadškofu Skrbenskemu. Povsod se sklenejo rezolucije v tem smislu, ki se pošljejo papeškemu poslaniku na Dunaj z zahtevo, da se nadškof Skrbenski odstrani iz Prage. Povsod, kjer nastopajo duhovniki proti agrarnim kandidatom, se jim plačuje natančno po štolni taksi.

Poslanec dr. Ploj je zahteval v proračunskem odseku za kmečko prebivalstvo, da bi si smelo kuhati žganje za domačo potrebo davka prosto. — Zahteval je obenem, naj vlada čimprej predloži zakon proti pijančevanju. — Poslanec dr. Korošec je zahteval odpravo užitnine na meso. — Finančni minister Korytowski je izjavil, da se vsem zahtevam glede odprave indirektnih davkov ne more ustreči, ker bi s tem država izgubila okoli 218 mil. kron; pač pa se bo vlada zavzela za znižanje davka na sladkor.

Madžarski hinavci. V ogrskem državnem zboru je dne 18. t. m. predlagal ministerski predsednik, naj se izrazi sožalje nad krvavim umorom na Portugalskem. Predlog je tudi večina zbornice sprejela. Do tukaj je vse v redu. Toda v razpravi je govoril tudi človek, katerega ime se mora s trudom imenovati, ker je v zvezi z najhujšimi nasilstvi nad nemadžarskimi narodi na Ogrskem, najhujši pomagač v zatiranju teh narodov. In ta človek je govoril med drugim sledeče: „Mi (seveda Madžari!) spadamo med tlačene narode. Trpimo že stoletja, in že vidimo, da kak drugi narod pod enakim igom, na enak način pod enakimi nepostavnostmi joče in trpi, če vidimo, da se najboljši može naroda vlačijo v ječe, na galere in v Afriko, potem dvigamo svoj glas proti trinogom. Trinostva se ne more zagovarjati. Trinog ne zasluži niti

našega spoštovanja niti sožalja“. — Dobro! Toda Ugron je pozabil samo povedati, da ni govoril o Španski, ampak o Ogrski, kjer se najboljši može Slovakov, Rumunov in Srbov vlačijo po ječah, kjer vlada najhujše barbarsko trinostvo, ki s slepo strastjo ubija vse, kar si upa še reči, da ni Madžar.

Nemški poveljni jezik v armadi — ostane. Tako je vsaj izjavil vojni minister Schönaich na vprašanje poslancev Klofača in Staneka, katera sta ostro grajala vlado, da prepušča Slované v armadi popolnoma Madžarom in odločno vprašala, kaj je z madžarskim poveljnim jezikom. Schönaich je rekel: „V armadi nihče ne dobi niti madžarskega niti hrvaškega, ampak ostane nemški poveljni jezik“. — V Avstriji je marsikaj čudnega, tako tudi okostenela uredba nemškega poveljnega jezika.

V državnem zboru italijanskem se je dne 18. t. m. začela razprava o popolni odpravi veronauka iz ljudskih šol.

Državni zbor. Z gotovostjo se zatrjuje, da bo sklican državni zbor na 17. marca.

Volitve v hrvaški sabor so konečno razpisane. Vrše se v 57 okrajih dne 27., v 31 okrajih pa dne 28. t. m. Ban Rauch hoče na vsak način pri teh volitvah oslabiti združeno hrvaško koalicio, to je vse hrvaške in srbske stranke razven frankovcev, seljačke stranke, srbskih radikalcev, madžaronov in soc. demokratov. Vse tu imenovane stranke izven seljačke in soc. dem. pa so se vdinjale madžarskemu komisarju banu Rauchu proti hrvaški koaliciji, ki je tako odločno vodila boj za pravice Hrvatov v peštanskem državnem zboru. Splošno mnenje je, da izide koalicio iz te volilne borbe zmagonosna, ojačuna; imela je v dozdajnem saboru 34 mandatov, v novem upa na 50, t. j. na absolutno večino.

Dopisi.

Šentjanž na Dravskem polju. Da dopolnim nekoliko zadnji dopis o naših občinskih volitvah, hočem povedati še nekaj. — Poklicati hočem v spomin našim „Slovincem, ki pa držijo s Ptujčani“, ali bolje „Štajercijancem“ nek slaven čin gospodov okoli „Štajerca“.

Šentjanžani, po večini špeharji, imajo že od nekdaj pravico, da vozijo v Maribor in Ptuj na trg svinjsko meso in špeh. In to jim nosi lepe denarje. Marsikateri kmet si je ravno s tem znatno opomogel. Ptujskim posilincem pa ni in ni dalo miru, zakaj bi delal v mestu dobiček okoliški kmet. In res so se ptujski mesarji ojunčili in zahtevali od občinskega zastopa, naj ukrene, da špeharji ne smejo voziti več mesa v mesto. Občinski odbor je seveda mesarjem v polni meri ugodil in že se je sklepalo o tem, da bi se stvar prepovedala. Če se ne motim, se je tudi sklep storil. Toda še v pravem trenutku so se ti gospodje premislili in sklep je ostal na papirju, se ni uresničil.

Česa so se pa zbal? To se lahko ugane. Zbali so se, da bi potem ne zgubili vseh kalinov,

ki so se jim vsedli do sedaj na lim; zbal so se da bi morali potem čitati sami še tistih par ubogih „Štajerccev“, ki so jih vsiljevali dotlej v svet. Dobro vedo ti ptujski gospodje, da bi ne imeli potem med kmečkim ljudstvom nič več pristašev, ki so si jih delali do tedaj s samimi lažmi in grdo hinavščino.

Torej Štajercijanci-špeharji, pravico špeharstva za Ptuj so vam hoteli vzeti Ptujčani, in to so še nadalje vaši prijatelji?! Še niste spoznali teh volkov v ovčji obleki?! Iztirati so vas hoteli iz mesta, kadar bi si lahko vi zaslužili nekaj grošev, če pa nesete vi svoje težko prislužene groše v njihove prodajalne in šnopsarije, se jim pa kar cedi med iz ust iz same prijaznosti do vas. Je to odkrito? Nikakor ne!

To je maslo, ki ga imate vi Ptujčani na glavi in to se že topi. Mi Šentjanžani smo že začeli spoznavati, da ste nas vodili dolgo za nos, več nas ne boste.

Dolgo so iskali naši posili-Štajercijanci v Ptujju človeka, ki bi jim naredil rekurz, ker niso mogli najti nikakšnih nepostavnosti pri volitvah. Slednjič jim je menda vendar neka brihtna glavica spolnila željo, a se bodo vsi skup opekli, dobili bodo le velikanske nosove.

Seveda, če bi se vršile občinske volitve tako, kakor so se volitve pri požarni brambi, bi rekurz obveljal. Občinski odbor bi lahko zadnje volitve požarne brambe zavrgel, ker občni zbor sploh postavno razglašen ni bil. Po maši so se zbrale Štajercijanske glave in izvolile iz svoje srede odbor — razun enega. Poleg te nepostavnosti ste storili še druge, vendar obč. odbor volitev ni ovrzel. Hoče počakati, če boste kaj storili, ali ne. Če boste gasilno orodje — kar je vse skup last občine — pustili tudi letos tako rjaveti in se popolnoma posušiti, kakor lani, bo konec vaše slave.

Za sedaj ne storimo nič, ker nočemo prepira in ker smo spravljeni. — Pokažite se še vi takšne in ne bo se vam pri prihodnjih občinskih volitvah treba na nepostaven način loviti za glasove in na nepostaven način pobirati podpise za rekurz, ampak vas bomo vsi rade volje volili. Ne smete imeti samo takrat rokavic, kadar govorite s ptujskimi purgarji, doma pa vihreti v svoji ošabnosti cepec. Tega pokazite raje svojim lažiprijateljem, kadar se vam bodo prišli zopet dobrikat.

Šmarjeta na Dravskem polju. Cenjeni gospod urednik! Čital sem v zadnjem Vašem „Narodnem Listu“, da podučuj na narodni šoli narodni učitelj. Res je to, članku pritrjujem v popolnem obsegu. Toda pri nas žalibog temu ni tako. Pri nas imamo učitelja, ki sliši na končnico -itsch, kar bi bilo lepo po domače -ič. Naš gospod mislijo, da so doma kje na Nemškem. Iz bližnje vasice „Braunšweig“ vendar ne piha nemški veter, ampak pravi slovenski. Če hočete nemški veter, idite v „Braunschweig“ na nemško. Tam vam ne bo treba po gostilnah fantom dajati za pijačo, da se puste od vas naučiti kako nemško okroglo in jo potem pri litrih, ki jih zopet vi plačate, skupno zapojete. Tudi pri konferencah v šoli vam ni treba vedno povdarjati le blažene nemščine in siliti druge, da delajo nemške zapi-snike. Enemu samemu nemškutarju se vendar ne

LISTEK.

Betka.

Spisal L. Jakobovski.
(Poslovenil Podravski.)

Stari zdravnik je majal z glavo. Videl je v svojem življenju že dokaj mrličev, tudi takšnih majbnih, štiriletnih angelčkov, kakoršen je ležal tukaj pred njim. Pa je izpregovoril še mladi materi nekoliko tolažljivih besed ter položil svojo roko na njeno ramo. Ona je sedela pri posteljici in si lajšala svojo boleost v obilnih solzah. Jok, ki je segal do srca in tarnanje se je glasilo po sobi . . .

„Pred pol letom sem pokopala moža in sedaj mi leži na parah moj dragi Pavlek!“ je zaklicala otožna. „Oh, Bog, s čim sem si zaslužila to kazen!“

Skozi odprto okno je zapihal v sodo pol-danski veter ter se igral z zavesami pri oknu. zunaj sta švignili mimo dve lastavici in njuno gostolenje se je čulo celo v sobano.

„Zdaj pa z Bogom, gospa Martenzova. Naj bo, kakor Bog hoče. Človek mora vse prebiti, sleherni ima svoj križ, eden takšnega, drugi drugačnega“, reče zdravnik ter seže po klobuku.

„Oh“, vzdihne jokajoča gospa, „nočem se pregrešiti zoper Boga, toda . . . najpoprej moža, sedaj pa še tega edinega otroka! Kaj mi še ostane odslej na svetu?“

„Saj imate še svojo malo Betko“, omeni potihoma zdravnik ter pogleda nekoliko na strani stoječo malo, grbasto deklico v preprosti sivi obleki.

Gospojin pogled je sicer sledil zdravnikovemu pogledu, vendar ni ostal na belolasi dekličji glavici. Ni odgovorila ničesar, toda zdravnik je zapazil na gospojinih ustnicah prezirljiv smehlaj. In vedel je dovolj. Med tem, ko je oblačil rokavice, se je ozrl s sočutnim pogledom na grbo na hrbtu male deklice, ki je stala tako tiho, da se ji niti lasek ni ganil. Potem reče potihoma:

„Bodite prijazni s tem otrokom. Vi ste zmerom prestrogi do nje, kar pa ni dobro. Tudi šestletni otroci to boleostno čutijo, ako se prestrogo postopa z njimi. Saj je vendar-le vaš otrok!“ omeni še prijazno zdravnik ter odide. Poprej pa še enkrat pogleda otroka, ki pa je še zmerom stal nepremično na enem mestu in si ni drznil dvigniti glavice.

Ko je mlada gospa zopet stopila v sobo, pade ji prvi pogled na belo preprogo, izpod katere je kukala mala glava umrlega fantička. Zno-

vič je zaihtela žalosti, da se je deklica kar prestrašila. Polagoma se je s pobešenim pogledom približala materi, ta pa se je obrnila strani ter zaklicala z glasom, polnim preziranja: „Pojdi proč!“

Betka je stala, kakor bi bilo treščilo vanjo, njene oči so se obračale prestrašene od fantekovega po materinem licu. In ko je videla ta prezirljiv materin pogled, se je splazila k durim, odprla jih je ter jih potihoma zaprla za seboj.

Gospa opre svojo glavo ob dlan, lakte ob kolena ter sedi tako zamišljena nekaj časa. Hipoma ji stoji vse življenje pred očmi.

Bila je sirota in morala se je dokaj boriti in mučiti. Imela je opraviti kot prodajalka v neki štacuni za blago. Tu se je bila seznanila z nekim poduradnikom ter postala njegova žena zgolj radi tega, da ne bi bila povsem osamljena na svetu in da bi imela vsaj enega človeka poleg sebe, ki bi jo imel rad.

Bila je to sreča za njo. Ni ji bilo več treba stati od jutra do večera za pultom: imela je svojo lastno hišo in njeno enolično življenje se je spremenilo. Njen mož je bil ponosen na njo; imela je tako bele roke, da niti gospa kapitanova ni imela bolj belih.

Kmalu se jima je rodilo dete — bila je

be pekorila cela njegova okolica. Radovedni smo pač, kako si mislite na naši slovenski šoli nemški napis. Za sedaj vam povemo le toliko, ne igrajte se z ognjem! Naših narodnih svetinj ne pustimo skruniti.

Mozirje. Dne 9. t. m. je imel odbor kmet. podružnice svojo sejo. Posvetoval se je o raznih stvareh, zlasti pa o tem, kako naj podružnica v tekočem letu deluje. Te tako važne seje pa se ni udeležil podpredsednik, ter je tako pokazal, da se bolj zanima za Gosakove burke, kakor pa za kmet. podružnico. Sploh pa je povsem neumevno, kako se je moglo človeka, ki k družbenim zborovanjem itak ne prihaja, izvoliti v družbeni odbor, ko je vendar na krmilu tistih ljudi, ki na vse strani delajo nemir, sejejo prepir in sovraštvo; ki po svojem umazanem časopisju na najostudnejši način grdi in blätijo odlične in poštene ljudi. Namen podružnice je gotovo ta, da deluje složno v prosep kmetijstva, in v korist vseh svojih udov. Ta vzvišeni namen pa se po sredstvih, kakoršna rabijo ti strankarji v dosego političnih svojih namenov, gotovo ne pospešuje. Zato bode najbolje, ako se ljudje, kojim je pravi blagor ljudstva itak deveta briga, iz podružnice kar naravnost izločijo in odslovijo. Le možje, ki so enega duha in enega srca, morejo vsestranske koristi vseh svojih udov pospeševati, nikdar pa ne zagrizeni politični strankarji!

Sv. Lenart v Slov. gor. „Hohes k. k. Justiz-Ministerium! Der Unterzeichnete erlaubt sich die untertänigste Bitte, das hohe Justiz-Ministerium wolle gnädigst itd.“ Šama ponižnost ga je naenkrat. Še več. On, eden najpristnejših med pristnimi slovenskimi narodnjaki, on je pozabil v svoji ponižni prošnji na vse svoje junaške govore, na vse, kako je treba ne samo z besedami, marveč tudi z dejanji pridobiti veljave slovenskemu jeziku itd. Na vse to je pozabil in se poslužil blažene nemščine. — Pa kdo je neki to? Ah, to je kaplan svetoantonške fare Jože Lasbacher. Kako bi bilo vendar lepo, če bi pisal slovenski in če tam na Dunaju res ne bi razumeli slovenščine. Prihranil bi si vsaj britke blamaže.

Pa kaj je pravzaprav prosil tako ponižno in milo? Ali ne uganete takoj? Denarja je prosil siromak, denarja.

V nadaljni svoji izvanredni ponižnosti se cedeči prošnji je namreč denunciiral notarja Stupico, ki ima baje po neki rajni Ani Kukovec v rokah neštivilno denarja, ki pa kljub temu njemu siromaku noče izplačati volila za sv. maše v znesku 200 kron. Za izterjavanje skromnega zneska 200 kron imajo drugi umirajoči c. kr. okrajne sodnije. Našemu Joži pa služi za to nikdo manjši kot sam minister gori v Beču. Čudimo se samo, da je še ta dovolj visok.

Prestrašeno je pisalo ministerstvo semdol ter povprašalo, kaj da je z v prošnji navedenim plačilom. V tolažbo je sprejelo naznanilo, da se je vseh 34 volilojemalcev, med katerimi je bil tudi naš Jože zastopan po dr. Tipliču, dne 9. maja 1907. pri zapuščinski razpravi zjedini tako, da dobe svoja volila vsi takrat, ko bode desetek zapuščine odmerjen in se bode videlo, ali je dovolj premoženja. C. kr. finančno ravnateljstvo pa

še slučajno do sedaj ni odmerilo desetka. O tem pa bi se lahko Joža prepričal vsak dan pri Sv. Lenartu, in ne bilo bi se treba na Dunaju blamirati z nemškim dopisom. Vseh 33 volilojemalcev mirno čaka, samo Jože je silno potreben. — Siromak!

Iz Rogaske Slatine. Sporočali smo pred dobrim mesecem, kako so postopali naši duhovniki pri takozvanem pokropljenju ali blagoslavljanju kruha po hišah. Demonstrativno sta oba kaplana se ogibala celih sosesk in posebej nekaterih hiš, in to takih, kjer se je pri zadnjih državnozborskih volitvah volilo proti duhovniški komandi. Ožigosali smo takrat po vsej pravici to nekrščansko, naravnost zlobno in sramotilno početje. Stvar se je seveda svoječasno sporočila tudi na škofijski ordinarijat v Mariboru in se je zahtevala stroga preiskava tega nečuvvenega postopanja.

Kakor izvemo, se je škofijska pisarna obrnila na dekana v Rogatcu s vprašanjem, kaj je na celi stvari. In poročilo dekana na škofijo v Maribor je tako nesramno, da moramo najodločnejše nastopiti proti taki drzni lažnivosti. Namesto da bi se odstranili vzroki nezadovoljnosti ljudstva s takimi dušnimi pastirji, ki drzno žalijo in sramote svoje farane, še dekan podpira to drznost. Kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, je dekan sporočil v Maribor, da so baje dotičniki, katere se je pri pokropljenju izpustilo, se izrazili ob času volitev in po volitvah, da bodo duhovnike, ki pridejo k njim, ven vrgli. To je navadna ostudna laž, nevredna namestnika Kristusovega. Kaj takega ni rekel nobeden kmet in sploh nihče.

Pri razmerah, kakoršne so sedaj nastale baš vsled tega početja, si seveda niti ne želimo več bogvekakšnih stikov z našimi sramotilci in obrekovalci, odločno pa zahtevamo od konzistorija v Mariboru, da zadevo pravično in temeljito preišče ter krivce pouči o njihovih krščanskih dolžnostih.

Vransko. Na občnem zboru podružnice sv. Cirila in Metoda je bil izvoljen sledeči odbor: g. učitelj Rudolf Vrabl predsednik, g. učiteljica Bečica Kolšek tajnica, g. učitelj Ivan Jakše blagajnik, g. Anica dr. Karbova, g. Josip Rotner, g. Karol Košenina — namestniki.

Iz tajnikovega poročila je med drugim razvidno, da je imela podružnica 10 predavanj. G. dr. Karba 1, g. I. Jakše 3, g. R. Vrabl 6.

Sprejmejo se sledeči predlogi: 1. podružnica priredi poleti pod milim nebom veliko veselico. 2. naj se nadaljujejo predavanja in prirejajo zabavni večeri; 3. vrste se naj večkrat odborove seje; 4. podružnica se naroči na „Slovenski Branik“; 5. pristopi kot ud h „Glasbeni Matici“; 6. za denarne podpore se naprosi občine Vransko, Hiromsko in Prekopsko, okrajni zastop vranski, Posojilnico pa za zvišanje podpore; 7. sprejet je bil tudi predlog, naj se pozove vodstvo družbe, da prenaredi pravila v toliko, da se smatrajo vsi prispevki podružnice, bodisi iz nabiralnikov, narodni davek in ob raznih prilikah nabrane vsote, kot delo podružnice; ker je mnogo podružnic, ki jim časih ni mogoče prirediti veselice, pa drugače pridno zbirajo denar; v družbenem koledarju

razprežen velik kosmat pes, ki pa se ni ganil. Vendar njegove oči so pozorno opazovale roke deklice, ki je trgala kos papirja na štirioglaste kosce in ko jih je imela dovolj, jih je jemala po vrsti drugega za drugim ter ga odpihnila v zrak. Precej, ko je papir odlefel, je skočil pes za njim ter ga prinesel Betki nazaj, pri tem pa ji je oblizal drobno ročico in ona se je temu radostno smejala, da ji je kar lice žarelo.

To je bil njen edini tovariš, ki se je navezal na njo, kateri jo je imel rad, kakor je imela rada tudi ona njega.

Zgoraj nad stopnicami, čisto pod streho, je stanoval stari krojač Krapf s svojo ženo. K njima je tekla Betka tudi danes, kakor je to storila vsikdar, kadar ji je mati pokazala osorno lice. Stari mož in njegova žena ji nikdar nista rekla žal besede, kakor so to delali ostali sosedje; ravno nasprotno, stara Krapfova je bila edina oseba na svetu, ki jo je bila posadila na krilo, jo božala in se prijazno razgovarjala z njo.

To je pa tudi čudovito blagodejno vplivalo na deklico.

Njene plave, velike oči so se globoko zagledale v oči postarne ženske in bilo ji je nekako sladko okrog srca. V starkinih očeh ni videla sovraštva kakor v materinih in zato se je

pa ni nikakršnih izkazov, kar povzroči, da izgube ndje veselje do nabiranja.

Gospodu državnemu poslancu dr. Benkoviču.

Kakor razvidim iz štev. 7. „Sloven. Gospodarja“, trdili ste Vi na shodu kmečke zveze dne 6. t. m. v Celju, da sem glasoval za to, „da se odprejo meje“.

Ta Vaša trditev je popolnoma neresnična, kar sem v svojem meseca decembra lanskega leta objavljenem odgovoru na tozadevne neosnovane napade takozvanega katoliškega časopisja toli jasno dokazal, da mi ni moglo niti besedice odgovoriti.

Da razširjate v kljub temu Vi in Vaše strankino časopisje isto neresnico naprej, je značilno za moralno višino Vas in Vaše stranke.

Sodbo, kako se naj strinja to Vaše početje z onimi pojmi o značajnosti in moški časti, ki vladajo v poštenih krogih, prepnušam javnosti.

V Žalcu 14. februarja 1908.

Franjo Roblek.
državni poslanec.

Štajerske novice.

Politika in hvaležnost. Kakor iz „Slov. Gospodarja“ izvemo, je čutil g. poslanec in deželni odbornik Robič na občnem zboru kmečke zveze v Celju potrebo povdarjati, da je učiteljem odpustil, ker ga niso podpirali pri državnozborski volitvi. To povdarjanje nehvaležnosti učiteljstva nasproti g. Robiču zasluži v več ozirih ostro zavrnitev. Prvič je bilo neprimerno za g. Robiča, da je kot učitelj govoril na občnem zboru stranke, ki je zoper učiteljstvo nečuvveno nahujskana. Če je g. Robič izkušen politik, moral je vedeti, da se njegove besede bile olje v ogenj umetno ustvarjenega nasprotstva zoper narodno učiteljstvo. Nadalje je pa nečuvveno cel stan pred neuko množico karati zaradi zvestobe do samostojnega prepričanja. Recimo, da bi imela hvaležnost kak pomen v politiki, vendar mora vsak prijatelj naroda brez ozira na svojo osebo le želeti, da pride prepričanje prej do veljave nego hvaležnost, četudi se gre za g. Robiča. Učiteljstvo je pa bilo iz prepričanja zoper Robiča kot kandidata stranke, v kateri ima učiteljstvo ljutejšega sovražnika nego v Turkih. Sploh pa g. Robič o hvaležnosti naj ne govori. Nočemo mu očitati, da vsled politike ni baš revež ostal ali postal, menimo pa, da je za svoje delo in zamudo v politiki prilično vsaj toliko sprejel, kolikor bi bil v svojem poklicu zaslužil. Marsikdo je na Slovenskem že več storil, pa nič prejel, pa se ne ponaša toliko z velikodušnim odpuščanjem nehvaležnikom v politiki. Sploh pa vprašamo, ali je g. Robič storil za učiteljstvo kaj tacega, česar kot zastopnik slovenskega naroda ne bi bil smel storiti, razun ker je pričakoval hvaležnosti? Načelo hvaležnosti v politiki je brez ozira na g. Robiča, ampak splošno po našem mnenju načelo politične izprijenosti in zato se zavarujemo zoper take izjave, kakor jih objavlja „Slov. Gospodar“ o deželnem odborniku Robiču.

Betka. Rodila se je bila z veliko glavo ter z grbo na hrbtu. Brž ko jo je zagledala, se je mati obrnila od nje ter zarila glavo v blazino. Tudi oče si je grizel ustnice, ko jo je ogledal ter je bil razjarjen radi tega.

In ko je jela Betka hoditi, bilo je videti, da ostane Betka grbasta. Nobena sosedka ali prijateljica je ni vzela nikdar na krilo, niti je ni kedaj pobožala. Jako poredkoma se je hotel kateri otrok igrati z njo po pesku. S tem preziranjem je narasčalo tudi preziranje njene matere proti lastnemu otroku, ki je postajalo še večje, ko je zapazila, da se mož po otroku niti ne ogleda.

Tem večje veselje pa sta začutila oba, ko se jima je čez dve leti rodil fant, Pavlek. Oče se je veselo smehljaj in mati je bila vsa blažena.

Toda kako kratko je trajala ta sreča! Po sedemletnem zakonskem življenju je zadela njeneža moža kap in pol leta pozneje je umrl tudi njen srček.

Kaj je imela sedaj na tem svetu?

Tu — kakor bi se bile pretrgale njene misli. S krikom žalosti se je zgrudila pred parami na kolena, ogrnila pokrivalo ter jela poljubovati lice umrlega dečka in ga zalivati s solzami.

Zunaj na dvorišču je v nekem koticu sedela revna Betka, toda ne sama. Pred njo je ležal

navezala deklica z vsem srcem na ta dva stara človeka. Vsak dan je bila pri njima in njeni materi je povsem ugajalo, da se ji ni bilo treba brigati za njo.

Starka si je bila uprav nataknila svoje očale na nos ter hotela šivati neko krilo, ko Betka potihoma vstopi ter si briše solzne oči.

Za malo časa je bilo tiho v sobi.

„Nu, sedaj je mali Pavlek že mrtev“, omeni stavi Krapf. Njegova žena je vstala.

Berta dvigne k njej svoje plave oči, kakor bi pri njej iskala pomoči.

„Ali je zdravnik že odšel?“ vpraša jo starka. Betka pokima z glavo.

„Pravzaprav ni imel po kaj priti“, je nadaljevala starka. „Bila sem navzoča, ko je revež umiral. Vendar bolje je, da ga zdravnik ogleda.“

„Sedaj si sama, Betka!“ omeni žena ter boža belkasto otročjo glavo in se skloni k njej.

Dve veliki solzi sta kanili Betki po lica. Starka je to videla ter ju je otrla s svojim predpasnikom.

„Tako je, tako!“ vzdihne. Zdaj bo še hujše, nego doslej. Kaj, Anton?“

Njen mož se ozre preko očal po dekletu, pokima z glavo ter vpraša:

„Ali že imate cvetke za Pavleka?“

Zaradi dvanedevne stavke v tiskarni smo morali danes mnogo gradiva odložiti za prihodnjo številko.

Sklep tečaja na celjskih gimnazijah. Letošnji 1. tečaj se je na obeh celjskih gimnazijah za slovenske dijake tako neugodno zaključil, da se slovenska javnost mora opravičeno vprašati, kje je vzrok. V 2. in 3. razredu slovenske nižje gimnazije je komaj polovica dijakov dosegla prvi red, v 5. razredu višje gimnazije je pa 15 Slovencev padlo. Kje je torej vzrok? Gotovo je v prvi vrsti vzrok, da je mladina premalo marljiva. Vzrokov je pa brezdvomno iskati tudi na drugi strani — pri učiteljih. Na višji gimnaziji vlada med nemškimi profesorji najneestrpnejše sovraštvo do slovenskih dijakov; eden teh je že v začetku leta obljubljal slovenskim dijakom, da bodo obseleli. Pri tem pa nikakor nočemo zamolčati prepričanja, da tudi na nižji gimnaziji ni vse v redu. Gotovo je mnogo krivo, da je n. pr. v 2. razredu 56 dijakov stlačenih v eno tesno sobo, kakor da tudi profesor težko vse dijake vestno nadzoruje in je grajati, da se rajši dijake decimira nego paralelke ustvari.

Narodna stranka in gimnazijska mladina. Če je kje kaj slabega na svetu, kriva je tega po „Slov. Gospodarju“ in zavijanju slovenske duhovščine gotovo le narodna stranka. Zdaj se nam očita, da pohujšujemo gimnazijsko mladino, češ, da njen časopis „Svoboda“ vzdržujemo. Od nekdaj so imeli gimnazijci svoje časopise. V Mariboru v dijaškem semenišču je to že desetletja navada. Nikdo sicer na te liste ne more bogve kako važnost polagati, toda noben pameten človek se ne domisli mladino v izdajanju njenih časopisov ovirati in ji braniti vaditi se v spisovanju spisov in člankov. Skušnja tudi kaže, da oni dijaki, ki se s pisanjem takih spisov urijo, niso najslabši v šolskih predmetih. Ali je to v najzadnjem času drugače, ne moremo soditi, a tudi ne verjamemo. Smešno in hudobno je pa v ti zadevi nam očitati pohujšanje mladine. Mi se veselimo, če mladina napreduje. Na drugi strani pa tudi resnici na ljubo opomnimo, da naša stranka ni bila merodajna ali da tudi ni sodelovala pri ustanovitvi dijaškega lista „Svobode“ in tudi danes ni v tem oziru z listom v nobeni drugi dotiki nego da morebiti posamezniki poleg naročnine iz veselja da se mladina giblje, primaknejo povrh še kako kronico. Mladini izražamo svojo odločno željo, naj se s svojim listom ne spušča na politična tla, ker bodo imeli mladi možje politike še pozneje v življenju do sita dovolj in še morebiti preveč, v prvi vrsti pa naj s svojim listom vplivajo, da se dijaštvo vsestransko izobražuje in si poleg izpolnovanja šolskih dolžnosti nabira vsestranskega pozitivnega znanja za življenje.

Dr. Benkovič. V današnji številki dokaže poslanec Roblek dr. Benkoviču, da je ta na zvezarskem shodu v Celju lagal. Benkovič je namreč ponovil od njega in njegove stranke izmišljeno in razširjano laž, da je Roblek glasoval za odprtje mej. — Sicer si ne moremo misliti, da bi bil dr. Benkovič tako borniran, da ne bi mogel razumeti razlike med pomenom glasovanja o nujnem obravnavanju kateregakoli predloga — za

kar se tukaj gre — in med stvarnim glasovanjem; misliti si moramo torej, da je dr. Benkovič vkljub spoznanju resnice vedoma razširjal laž. — Bodisi že pa kakorkoli — v obeh slučajih igra dr. Benkovič zelo žalostno, sramotno ulogo. V prvem je njegova sodba itak brezpomembna in so pomilovanja vredni njegovi volilci, v drugem pa je zaigral svojo moško čast in poštenje.

Volitve v brežiški okrajni zastop so se pričele dne 17. t. m. Volilo je veleposestvo, v katerem se je imela odločiti bitka med Nemci in Slovenci. Dozdaj so v okraju gospodovali Nemci. V ponedeljek so vrli slovenski veleposestniki zrušili nemško gospodstvo. Nemci so zadnji hip uvideli, da je njihova zmaga popolnoma izključena, in se niso udeležili volitev. Za slovenske kandidate je bilo oddanih 18 glasov, baron Moscon je oddal prazno glasovnico. Izvoljeni so gg.: Miha in Franc Balon, Jože in Miha Janežič, Andrej Levak, baron Moscon, Jože Kovačič, in Franc Gerec. Nemci so v torek v Brežicah se vzdržali volitev ter tako onemogočili sestavitev zastopa.

Za obrambno delo narodnega sveta so nadalje uposlali: Župan Josip Šinko iz Središča 31 K, g. dr. Fran Rosina iz Maribora 100 K.

Podravska podružnica akadem. fer. društva „Prosveta“ je ustanovila ravnokar svojo 8. javno ljudsko knjižnico v Leitersbergu pri Mariboru. Knjižnica je izborna urejena. Slovenci v okraju, poslušajte se pridno tega izobraževalnega sredstva.

Slovenjigradec. Na izrednem občnem zboru tukajšnje Čitalnice je bil izvoljen naš vrli župan Ivan Kac. Na njegovo odborniško mesto je bil izvoljen dr. Karl Barle.

Novo podružnico Ciril-Methodove družbe so osnovali vrli narodnjaki za Hrastnik in okolico.

Štajerski Slovenec v Ameriki. Gosp. Leopold Fridrich iz Središča je postal ravnatelj druge največje ameriške banke „Nationalbank of Commerce“. Lep uspeh Slovenca!

Iz sodnijske službe. Sodnijski oficijal Alojz Skaza v Mariboru je postal višji oficijal; višji oficijal v Št. Lenartu v Slov. Gor. Mih. Dermovc je postal zemljiški knjigovodja pri okrožnem sodišču v Mariboru in oficijal Henrik Wudija v mariboru višji oficijal pri okrajni sodnji v Št. Lenartu.

Nova narodna trgovina in sicer trgovina s papirjem, razglednicami, šolskimi, pisarniškimi potrebščinami itd. se je otvorila v Mariboru v Gosposki ulici št. 33. Slovenci v Mariboru in okolici, podpirajte slovensko trgovino!

V Št. Jurju, ob j. žel. se je vršil v nedeljo dne 16. t. m. občni zbor ženske Ciril-Methodove podružnice pri Zajcu v Lokarjih ob krašni udeležbi. Izvolil se je nov odbor, v katerem sede vrle narodne žene in gospice. Nabralo se je okoli 150 kron za družbo.

V Trbovljah je umrl dne 15. t. m. g. Ignac Jošte, rudar, po dolgi in mučni bolezni. Bil je blag mož. Žena je padla ob grobu vsled žalosti v nezavest.

Logarovci na Murskem polju. Imeli smo dne 3. februarja občinske volitve in so bili izvoljeni občinskim odbornikom: V prvem razredu: Franc

Štuhec, Alojzij Štuhec, Ivan Špindler in Franc Šiško; v drugem razredu: Matija Jurinec, Ivan Vaupotič, Anton Senjur, Matija Stanjko; v tretjem razredu: Josip Rep, Alojzij Špindler, Franc Križan in Anton Razlag; odbor si je izbral dne 16. februarja gospoda Alojzija Spindlerja županom, ter gospoda Franca Štuhca in Franca Križana obč. svetovalcem. Ker je občina zavedno narodna, kar priča zadnja deželnozborska volitev, kjer ni dobil nemškutarski kandidat niti enega glasu, so tudi v obč. zastop izvoljeni zavedni in narodni možje. Občini je dosedaj načeloval gospod Franc Štuhec, obč. priljubljen in spoštovan mož poštenjak, od leta 1880 naprej, toraj celih 28 let nepretrgoma; bil je vsakomur prijazen in mu gre za njegovo dolgoletno delovanje na tem mestu zahvala. Novemu odbornu pa želimo, naj bi vzgledno deloval v blagor občine, sebi in našemu narodu v čast in zaupanje svojih volilcev.

Pri Sv. Križu nad Mariborom je umrl v petek 7. t. m. 72 letni Karl Pajtlar p. dom. Prapnikov Karl. N. v m. p.

V Mariboru je umrl upokojeni telovadni učitelj Rudolf Markl v 75. letu starosti.

Slovensko trgovsko društvo v Celju izkazuje od plesnega venčka z dne 2. t. m. 147 K 65 v čistega dobička v prid zakladu trgov. bolniškega društva.

Smrtna kosa. V Zagrebu je umrla v nedeljo, dne 16. t. m. stotnikova soproga gospa Jela Mervoš, hčerka g. dr. Filipiča v Celju in sestra gospe dr. Božičeve. — V Slovenjemgradu je umrl upokojeni župnik Jožef Sovič. — V Ljutomeru je umrl usnjar Novak, star 74 let. — V Celju je umrl dne 17. t. m. g. Fr. Ravnikar, železn. nadzornik v p., v 69. letu starosti.

Poučni tečaj za čevljarje je priredil štajerski za pospeševanje obrti minoli teden v Fehringu. Udeležilo se je tečaja 17 mojstrov in 6 pomočnikov. Nismo še slišali, da bi bil imenovan zavod, ki je vendar za celo Štajersko, in ne samo za Nemce, tak podoben tečaj priredil na slovenskem Štajerskem. Slovenski obrtniki naj bi se potom obrtnega društva pa tudi sami nekoliko pobrigali za to. Ne pomaga samo tarnati, ampak tudi sam si znati pomagati. Zahtevajte od dežele, ki ima imenovani zavod v upravi, tudi za slovenske obrtnike pouka in pospeševanje naše obrti!

Iz Celja je pobegnil 15 letni gimnazijec Karl Medved, doma od Sv. Štefana pri Šmarju. Staršem je pisal, da se obrne proti Trstu.

V Lembergu pri Vojniku je bila posestnica Terezija Žandar v otročji postelji, pa je umrla v jako sumljivih okoliščinah. Babica Mar. Škoflek je kuhala neka zdravila in ji dala od teh piti 2 litra. Mož umrle pa je že dve uri pred ženinino smrtjo pisal raznim sorodnikom, naj pridejo na pogreb. Proti njemu in babici se je uvedla preiskava.

Požar. V Bunčanih na Murskem polju je poslal posestnik Jakob Ostrc svojega 6 letnega sina po vžigalico. Fant jih je prinesel, šel z njimi pod domači kozolec in ga zažgal. Vsled vetra se je ogenj naglo razširil ter uničil vsa poslopja Ostrčeva in tudi poslopja soseda Schreinerja. — Škode je nad 9000 kron, zavarovalnine pa skoro

Betka odmaja z glavo.

„Ali bi mu hotela katere dati? Ondi iz tvojega cvetličnika?“ vpraša stari Krapf dalje.

„Iz mojega cvetličnika?“ vpraša deklica tesnosrčno ter pogleda navzgor na okno.

Ondi so stali v vrsti lonci z raznimi cvetlicami, a oni lonček v kotu je bil njena last; vsak dan si ga je ogledala, imela ga je prisrčno rada.

V jutro zarano in zvečer je prihajala zalivat „svoje“ cvetlice. In sedaj je uprav pognala njena roža snežno bele popke. Na njej je obstal nedolžen pogled deklice, potem pa se je ozrla še nekoliko višje proti jasnemu nebu.

Oh, njena zala, bela roža!

Stari Krapf jo je gledal zelo pozorno; poznal je vsaj nekoliko značaj ljudi in hotel jo je skušati, ali bi morda tega, kar ima najrajše, ne hotela žrtvovati mrtvemu bratu. Končno reče:

„Poglej Betka! Sedaj, ko ti je brat umrl, mu moraš tudi dati, kar ti je najljubše. On bo povedal to Bogu in bo hvalil tvojo dobrotu.“

„Ali res to stori?“ vpraša deklica in oči ji veselja zažare ter usta ji ostanejo odprta.

„Resnica“, ji odvrne stari. „Ali ti naj dam lonček?“

Ona pokima z glavo in starka ji prinese lonček z rožo.

„Tako jo pa sedaj odreži!“ ji reče krojač ter ji poda škarje.

Betka zarudi, ko vidi, da je pogled obeh uprt vanjo. Roke se ji tresejo, toda samo en pritisk z roko in že je držala rožo v rokah.

„Tako, Betka, ti si vrta deklica!“ jo pohvali krojač. „Sedaj pa pojdi domu in kadar ne bo nikogar doma, stopiš k njemu ter mu deneš rožo v roko. Ali storiš to?“

„Da“, zašepeta Betka.

Kakor od strele zadeta je še stala nekaj časa nepremično; ta naloga je bila prevelika za njo. Vendar nakrat se je obrnila in ne da bi rekla le besedico, odšla skozi duri in navzdol po stopnjicah domu.

Tu potihoma odpre duri. Tesnobno se je ozirala okrog, če je mar nihče ne vidi, toda njene matere ni bilo v sobi.

Duri v sobo so bile odprte. Polagoma je vnišla in šla k param, kjer je Pavelček ležal, toda le po prstih. Pri tem je zapihal vetrič in pokrivalo, s katerim je bil bratec pokrit, se je nekako zganilo. Berta se je vstrašila in obstala.

Ker se pa ničesar ni več ganilo, se je ojačila in stopila k param. Pogledala je brata in le malo je manjkalo, da ni pozabila, da mu mora dati rožo v roke. Vendar bila je premajhna in ni ga mogla doseči in radi tega je odšla ter si pri-

nesla podnožnik. Tako ga je dosegla.

Zagledala se je v bratovo lice in se ni mogla premagati, da bi se ne bila sklonila k njemu. Še nikdar ga ni pobožala. Sedaj pa, ko mu je stisnila rožo v sklenjene roke, se je sklonila tako, da so se njena usta dotaknila mrzlega Pavlečkovega trupla.

Ko pa je stopila raz podnožnika in se ozrla, je obledela strahu in tresoča se na vsem životu je zbežala za pare. Njena mati je stala pri durih ter ogledovala vse, kar je Betka počenjala.

Ta se je obrnila z licem k steni ter jo prosila: „Mati, prosim te, ne tepi me, saj tega več ne storim! Prosim te, ne tepi me!“

Tu pa začuti, da je dvoje rok objame krog vratu in ozrši se, vidi mater, ki jo je stiskala k sebi ter jo je poljubovala.

„Mati, ne tepi me, prosim te; saj je to bilo le za Pavleka!“ je zaklicala znovič.

„Ne boj se, drago dete! nikdar več!“ ji odvrne mati s solznimi očmi ter pogleda z ljubeznivim od solz orošenim pogledom lice prestrašene otroka.

In ostala je zvesta svoji besedi. Čutila je, da ni še tako osamljena na svetu.

nič. Kolikokrat se sviri pred tem, da stariši pripuščajo otrokom vžigalice!

Shod poslanca dr. Ploja v Stoprcih dne 9. t. m. je bil obiskan od nad 350 ljudi. Pokazal je, da Ploju kljub vednemu hujskanju od strani klerikalcev ljudstvo zaupa. Predsedoval je shodu g. Vrabič. Poslanec je orisal delovanje državnega in deželnega zbora. Govoril je o odpravi zemljiškega davka in desetka, o novi vinski postavi, dveletni vojaški službi, razpravljal je o možnosti odprave vknjiženih kmečkih dolgov, ki znašajo danes 6 tisoč milijonov kron, dalje o zavarovanju za starost, o šolstvu, o regulaciji rek. Glede deželnega zbora je posebej govoril o kmetijski šoli v Št. Jurju ter o uvedbi pravične volilne reforme za deželni zbor. Sprejela se je resolucija glede poddržavljenja šol in učiteljstva. Zborovalci so tudi sprejeli resolucijo za splošno in enako volilno pravico za deželni zbor, če bi pa ta na noben način ne bila izvedljiva, vsekakor pravično razdelitev mandatov na narode in stanove. Izrekla se je tudi zaupnica dr. Ploju. — Povdarjamo, da je dr. Ploj edini deželni poslanec, ki je stopil glede deželnozbornske volilne reforme s svojimi volilci v dotiko in mu izrekamo za to priznanje.

Iz šole. Razpisana so mesta: učitelja ozir. učiteljice pri Sv. Duhu na Starigori; pri Sv. Jurju ob Ščavnici; učitelja v Kapeli; učitelja oz. učiteljice na Ščavnici; učiteljice pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji.

Zadnja sodnijska imenovanja in naši klerikalci. Zadnja sodnijska imenovanja, ki so vzbudila v vseh razumnejših krogih Slovencev toliko ogorčenja, so našim klerikalcem — „vuršt“, „Slov. Gospodar“ in „Slovenec“ molčita o njih kakor grob, kakor bi se bila zvršila imenovanja kje na Kitajskem. In vendar pravijo, da zastopajo ogromno večino slovenskega naroda. Ali uradništvo ne spada med to ogromno večino? — Pa seveda, kdo bo pisal proti Nemcem in proti vladi v trenutku, ko se poglavar slovenskih klerikalcev dr. Šušteršič cele ure pogaja z voditeljem kranjskih Nemcev, z zagrizenim dr. Egerjem v Ljubljani v zadevi popolnega uničenja slovenskih naprednih strank na Kranjskem in za ministrski stolec. To na noben način ne gre! Le počakajte, izdajalci, dan plačila pride!

Osobna vest. Naš ožji rojak gospod Andrej Žmavc je bil imenovan z Novim letom združnim komisarjem in skoraj istodobno inšpektorjem svetovno znane domene kneza Metternicha ob Reni (Rheingan), kamor se preseli še to pomlad. Imenovana domena prideluje med drugim najdražja vina na svetu (do 80 mark t. j. okroglo 95 K steklenica), in cesar avstrijski dobiva desetino vsakoletnega vinskega pridelka.

Sprava med strankama. Dr. Korošec je na shodu kmečke zveze povedal strmečemu svetu, da je sloga med nami in njegovo lažizvezo mogoča, ako mi, ki smo baje razdrli slogo, pridemo k njemu, mu ponižno poljubimo prste, mu podpisemo njegov „program“ ter delamo po njegovih „načelih“. Mlakarju iz Hošnice pa je to bilo še vse preveč milo in je djal: sprava je mogoča le takrat, ko „zmagamo mi na celi črti!“ Torej boj „do uničenja“ Slovencev proti Slovincu!

Spomenik možu. Dne 6. sept. 1907. je umrl odlični Slovenec, g. nadučitelj Vekoslav Strmšek v Št. Petru na Medvedjem selu. Sestavil se je poseben odbor z nalogo, da mu postavi spomenik. Denarne prispevke je pošiljati na naslov: Hinko Šumer, učitelj, Šmarje pri Jelšah. — Narodnjaki! Mož, kakor je bil Strmšek, zasluži, da se ga dostojno slavi!

Novice iz drugih slovenskih krajev.

§§ in državne oblasti na Kranjskem. Čudne razmere vladajo v novejšem času v tej deželi pod dež. predsednikom Schwarzem. Naduti okrajni glavar vam izda na ljubo klerikalcem proti nadučitelju odlok, da ni volilec, čeravno postava jasno govori nasprotno, in vlada ploska okr. glavarju. Klerikalni župan ne razglasi postavno volitev, napredni volilec se pritoži — pa še odgovora ne dobi. To so razmere, kakor jih menda dandanes niti na Turškem nimajo. In pri vsem tem se še pravi, da je pravica „fundament“ naše države!

Socijalno-demokratski kandidatje na Kranjskem. Jugoslovanska socijalno-demokrat. stranka je postavila za deželnozbornske volitve sledeče kandidate: V kmetijskih občinah Ljubljana-Vrhnika:

Josipa Petriča, strojevodjo c. kr. državne železnice v Ljubljani in Miho Čobala, vodjo kozumnega društva v Zagorju ob Savi. V kmetijskih občinah Vipava-Idrija: Ivana Mlinarja, zasebnega uradnika v Ljubljani. V kmetijskih občinah Radovljica-Kranjska gora: dr. Antona Dermota, odvetniškega kandidata v Ljubljani. V kmetijskih občinah Trebnje-Zatičina-Žužemberk-Mokronog-Litija-Radeče: Miho Čobala, vodjo konzumnega društva v Zagorju ob Savi in Iv. Mlinarja, zasebnega uradnika v Ljubljani.

Umrl je v Zagrebu naš štajerski rojak iz Šmartna v Rožni dolini pri Celju gosp. J. Stožič, mnogoletni profesor, vrl narodnjak. N. v m. p.!

Zadružni tečaj priredi kat. politično in gospodarsko društvo za Koroško od 2.—5. marca v Celovcu pod okrijem klerikalne ljubljanske združne zveze.

Pri občinskih volitvah v Svetinvasi na Koroškem dne 13. t. m. je zmagala slovenska stranka v vseh treh razredih.

Hrvatska ljudska napredna stranka kandidira v sabor sledeče može: dr. Gjuro Šurmin, dr. Fr. Poljak, Rudolf Veldec, Josip Kfepelka, dr. Milan Hajmrl, dr. Ivan Lorkovič, Mato pl. Božič, Ivan Ancel.

Volilni boj v Ljubljani se je razvnel na celi črti. Klerikalci dozdej še niso postavili kandidatov. Pač pa je hrd boj med narodno-naprednima kandidatom dr. Tavčarjem in dr. Trillerjem ter med neodvisnima kandidatom dr. Ravnharjem in dr. Gregorčičem. „Slov. Narod“ očita zadnjima pakt z Nemci in klerikalci, katero očitaje „Nova Doba“ odločno zavrača. — „Nova Doba“, glasilo nove slovenske gospodarske stranke, je začela izhajati kot dnevnik in bo izhajala kot taka do zvršenih volitev.

Nemške lopovščine. Zadnjič smo prinesli kratko vest, da so nemški listi prinesli zlobno poročilo o primanjkljaju v občinski blagajni v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem in da bo cela stvar prišla v preiskavo. Sedaj je stvar pojasnena tako, da so poročila nemških listov drzno zlagana in le posledica narodnega boja tamkaj. Stvar kaže nemške hajlovske junake v vsi njihovi ostudnosti.

Kranjski Nemci za klerikalne kandidate. V metliško-černomeljski kmečki skupini voli tudi par nemških občin. Tam kandidirajo klerikalci Šukljeja, dočim kandidira kot neodvisni kmečki kandidat Macele. Prvotno je vladalo mnenje, da Nemci sploh ne bodo šli na volišče. Ljubljanski časopisi pa so zadnji teden priobčili pisma nemškega narodnega sveta za Kranjsko, v katerih pismih se pozivljejo nemški zaupniki v posameznih nemških občinah, naj delajo na to, da bodo šli Nemci volit klerikalca Šukljeja. Sramoten je pakt klerikalcev na Kranjskem z Nemci. V gorenjskih mestih podpirajo klerikalci nemško-vladnega kandidata okr. glavarja Detelo, na Dolenjskem pa se v kmečkih občinah dajo podpirati od Nemcev. Taki ljudje nimajo več niti hip pravice se imenovati zastopnike slovenskega naroda.

Kranjsko čebelarstvo v Ljubljani je dobilo od države 500 K podpore.

Slov. akad. društvo Slovenija je dne 13. t. m. proslavila na Dunaju 400 letnico Primoža Trubarja, prvega slovenskega književnika s slavnostno akademije. Na to se je vršil ples. Izmed najodličnejših Slovanov je počastil to prireditev tudi češki minister-rojak Prašek.

450575 kron čistega dobička je prinesla družbi Ciril-Methodovi velika predpustna veselica „Izza kongresa“ v Ljubljani. Lepa svota!

Slovenci v Kočevju. Kakor poročajo ljubljanski časopisi, so kupili Slovenci sredi mesta Kočevja hišo v kateri bo gostilna in čitalnica. Vsled tega vlada veliko razburjenje med tamošnjimi Nemci. Orožniki morajo stražiti hišo. In to se godi v okraju, kjer je že polovica prebivalstva slovenskega.

Roparski napad na poš.o. Med Lublinom in Janovom na Poljskem so roparji napadli poštni voz, ubili postiljona in 5 vojakov ter odnesli 10.000 rubljev (1 rubelj = 3 K 80 vin.)

Volilno gibanje na Goriškem je postalo zadnji čas nenavadno živahno. Narodno-napredna in agrarna stranka sta se v nekateri okrajih že zedinili in nastopata skupno, varujoča vsaka svoje stališče. proti klerikalcem. Tako je upati da se stre na Goriškem prevelika moč klerikalizma, ki je bila Slovenstvu v veliko škodo. V trgih in mestih kandidira Andrej Gabršček, v splošni kuriji Al. Štrekelj, dr. Dereani in dr. Al. Franko, v kmečkih občinah Franc Obljubek, Ivan Savnik, Josip Štrekelj. V nekaterih volilnih okrajih še kandidatje od naprednih strank niso postavljeni.

Socijalno demokratična stranka je postavila za volitve v splošni kurji na Goriškem sledeče kandidate: posestnika Petra Bevka iz Otaleža, železniškega delavca Petra Lebana v Gorici in trgovca Antona Vrčona v Škriljah.

Za slovenske srednje šole v Trstu se je zavzelo glasilo tržaškega soc. dem. delavstva „Delavski list“. Opisuje razmere na nemški državni gimnaziji, kjer prenapeti nemški profesorji stiskajo slovenske dijake. Izreka zahtevo po slovenskem razumnstvu ter odločno pravi, da s podržavljenjem šentjakobske Ciril-Methodijeve šole v Trstu še boj za slovenske šole v Trstu ni, končan ampak „bo dolžnost vseh tržaških Slovencev, da nastopimo ob pravem trenutku tudi za doseg srednjih šol.“

Zveza slovanskega učiteljstva v Avstriji je predložila pravila ministerstva notranjih del v potrjenje, a ministerstvo jih je vrnilo, češ da je potreba še nekatere točke spremeniti. Čim se te točke po želji ministerstva spremene, bo vlada pravila potrdila. Prva skupščina te zveze bo letos o velikih počitnicah v Pragi, kjer se že vrše priprave. Na skupščino bodo pozvane tudi vse slovanske učiteljske organizacije izven Avstrije.

Vseslovanska sokolska zveza. Dne 2. t. m. se je ustanovila na Dunaju vseslovanska sokolska zveza, v katero so stopili Čehi, Hrvati, Bolgari in Srbi. Starosta je Čeh dr. Schreiner, podstarosta bo Hrvat.

Gospodarski paberki.

Skrbimo za travnike in deteljišča!

Vsak je svoje sreče kovač. Če se nam katerakoli reč ne izteče povoljno ali po naši želji, je naša navada, da damo krivdo vedno komu drugemu. Takšen je naš kmet, godrnja zoper slabo vreme, zoper slabe čase in bogve kaj vse, če ima slabo letino, nikdar pa mu ne pride na um, da je povzročitelj raznim nezgodam tudi on sam. Kako mu pa naj njive in travniki rodijo, če jim premalo, ali pa celo nič ne gnoji? Mi hočemo vedno le v obilni meri žeti, gnojenje nam je postarska briga.

Čitalo se je pred kratkim v nekem humorističnem listu, da se je iz daljnega velikega mesta preselila družina nekega uradnika na letovišče v neko gorsko ves. Vzela je majhno kmeto hišico v najem, pri kateri je stal tudi majhen hlev. — Uradnikova gospa si je mislila, ker je hlev tukaj, moramo tudi kravo imeti. Res, vzela je od kmeta tudi eno kravo v najem in jo vsak dan prav pridno dojila. — Dva dni je šlo vse lepo v redu dalje, tretji dan pa je krava kar naenkrat nehala dajati mleko. Uradnikova gospa teče vsa obupana h kmetu, ter mu toži, da krava naenkrat več ne doji. Kmet gre v hlev, poskusi dojeti, toda zastonj, tudi on ne dobi od krave nobenega mleka. Začne žival opazovati ter zapazi, da je krava nekoliko tanjša, ko je bila poprej ter vpraša gospo, ali je pač krava dobila tudi kaj krme. „Seveda“ pravi gospa vsa začudena, „še danes opoldan je pojedla poln krožnik solate.“

Obraz kmeta je pri tej izjavi moral biti pač zanimiv — tudi ni čuda.

Slično ko ta uradnikova družina s kravo, ravna naša kmetje s travniki. Jeden ne gnoji prav nič, drugi z malovrednimi tvarinami, tretji rabi pravo gnojilo, toda napačno. Hlevski gnoj bi že bil pravo in dobro gnojilo za naše revne travnike, toda kdo ga ima toliko, da bi ga na njihov preostajalo. Če bi se hotelo travnikom v zadostni meri s hlevskim gnojem gnojiti, bi ga pač trebalo sila veliko. Zato pa imamo umetna gnojila, ki nam naj bodo dobrodošla.

Umetna gnojila imajo veliko več hranilnih snovi v sebi, ko hlevski gnoj, so torej izdatnejša in pripravnejša. Ni pa vse eno, gnojiti s kakoršnosibodi tvarino, ki se le umeten gnoj imenuje, ampak paziti je treba, da damo rastlinam z umetnimi gnojili tudi to, kar jim je za rast neobhodno potrebno. Vsaka rastlina potrebuje kalija, fosforove kisline in dušika, le vse te tri hranilne snovi so v stanu, rastlinam do popolnega razvitka pripomoči in nam bogate letine prinesiti.

Najbolj udomačeno in razširjeno umetno gnojenje je s fosforovo kislino in sicer je Tomasova žlindra, katera se kmetom najbolj priporoča. Nadaljna fosforova gnojila so kostna moka in superfosfat. Gnojenje samo z enim teh treh gnojil je pa napačno in nezadostno in se mu mora dodati še kalija v kajnitru ali 40% kalijevi soli, hočemo li od umetnega gnojenja tudi korist imeti. Za polja in vinograde še potrebujemo tudi dušika v čilskem solitru. Za travnike pa navadno zadostuje gnojenje s kalijem in fosforovo kislino, ker gnojenje z dušikom se tukaj prav lahko pogreša, in se le redkokedaj splača, ker je čilski soliter predraga.

Isto velja za deteljišča. O preveliki koristi umetnih gnojil na deteljiščih je pač le oni prepričan, ki jih je pravilno in v obilni meri gnojil. Kdor umetnemu gnojenju prav ne zaupa, pa naj najprej za poskušnjo majhen kos travnika ali deteljišča z umetnimi gnojili gnoji. Zato je treba dveh jednako velikih kosov, kojih eden ostane negnojen, drugi se pa naj gnoji s primerno mno-

zino umetnih gnojil. Po kositvi se potem mora suha krma od obeh kosov natanko stehtati, iz česar je razvidno, koliko se je na gnojenem kosu vsled gnojenja več nakosilo, ko na negnojenem. Če je vrednost tega večjega pridelka večja, kot so bili stroški za gnojenje, tedaj smo imeli čisti dobiček. Na jeden hektar (1³/₄ orala) se vzame za travnike:

500—700 kg kajnita ali 150—250 kg 40% kalijeve soli in
300—500 kg razklejene kostne moke ali
600—800 kg Tomasove žlindre ali
400—500 kg superfosfata.
Za deteljišča:
500—600 kg kajnita ali 150—200 kg 40% kalijeve soli in
300—400 kg razklejene kostne moke ali
500—600 kg Tomasove žlindre ali
300—400 kg superfosfata.

Če hoče kdo s čilskim solitrom gnojiti, tedaj se vzame k večjemu 80—100 kg tega gnojila, ki se vedno šele v spomladi poseje. Vsa druga gnojila, razun superfosfata, se rabijo navadno v jeseni in sicer lahko kalijeve gnojila s fosfornimi gnojili pred rabo skupaj pomešana potrosimo. S 40% kalijevo soljo se gnoji prav dobro tudi v spomladi.

Jedino pravo in koristno gnojenje travnikov in deteljišč je torej gnojenje s kalijem in fosforovo kislino; nikdar pa s fosforno kislino samo.

Dohodki v kmetijstvu in v drugih panogah gospodarstva ter zvišanje cen živilom.

V „Slovenskem kmečkem koledarju“ narodne stranke za leto 1908 sem na strani 156 in 157 pojasnil, da je kmetijstvo z ozirom na dohodke iz gospodarstva med vsemi gospodarskimi panogami na najslabšem. Rudarstvo in industrija, demarna obrt in trgovstvo, sploh vsak drug stan je glede letnih dohodkov na boljšem, kakor kmečki stan.

In vendar se vsi drugi stanovi postavljajo mnogokrat proti kmečkemu stanu in ga delajo odgovornega posebno za cene onih pridelkov, katere spravlja kmetijstvo na domači in svetovni trg. In najsi zastopniki kmečkega stanu in kmečkih interesov stokrat zatrjujejo, da kmetijstvo zvišanja cen za poljske pridelke in posebno živila ni zakrivilo, vendar se dela vedno in zopet kmečki stan za zvišanje cen odgovoren.

Stavimo dve vprašanji: Ali je kmečki stan kriv zvišanju cen za živila — in če bi to bilo, ali je zvišanje cen živilom upravičeno v razmerah ali ne?

Odgovarjamo najprej na prvo vprašanje.

Cene živilom, posebno cene moki in mesu, so se zvišale in so sedaj v taki višini, da se mora priznati, da te cene nižje uradništvo in pomožno delavstvo vzlic zvišanju plač in mezd težko zmaguje. — Vendar se mora trditi, da tej visoki ceni ni kriv kmet, ampak da je iskati vzrok v prekopčiji.

Ne bom se spuščal v podrobno, statistično razmotrivanje in učena razpravljanja. Omenim le dejstvo, katero že vrabci po strehah čivkajo, da se namreč v zadnjih desetletjih žitne cene niso zvišale, ampak so ostale na isti stopinji kakor pred desetletji. — Opozorjam dalje na občeznano dejstvo, da je cena živine splošno taka, da se reja živine, ako bi se hotelo vse zaračunati, niti ne izplača.

Opozorjam pa tudi na znano dejstvo, da so vzlic nizkim žitnim cenam cene izmlatih pridelkov vedno višje; posebno je pa pri cenah za meso opazovati, da se mesarji prav nič ne ozirajo na to, ali je cena živini padla ali ne, ampak prodajo vedno po takih cenah, ki bi bile opravičene po najvišjih cenah za živino.

Ze iz tega jasno izhaja, da kmečki stan za podražanje živil ni odgovoren.

Nasprotno se mora reči, da so cene za pridelke kmetijstva tako sramotno nizke, da kmet ravno zaradi tega ne more izhajati. Liter mleka prodaja kmet najdražje po 16 v. In vendar se je izračunilo, da ta cena niti ne zadostuje za pokritje fiktivnih stroškov. Sedajna cena živini (kilogram žive teže po največ 60 do 64 v) ne izplača niti stroškov za reja. — Ni torej čuda, ako kmet vedno toži in se ga je lotila neka obupna brezbriznost, ker ne more zmagovati bremen. — Živi itak tako življenje, da bi se morala za njega država, katere steber je, sramovati.

Miče me posebno, zavrniti vedne trditve naših mesarjev, češ da vzlic nizkim živiniskim cenam ne morejo izhajati, ker je davek visok, najemnina visoka, ker mnogo (skoraj polovico — je rekel meni mesar, ki mi je odkupil vole) proč paše itd., — kar je sploh teh izgovorov. Zaradi tega — pravijo — tudi cene mesu ne morejo znižati.

Vse to govoričenje je prazno. — Dandanes proda mesar vse, kar je pri živali; proda roge in kožo, proda loj, proda čreva, kri, kosti — seveda meso — z eno besedo vse.

In kako proda?

Hočem podati od mnogih vzgledov samo en uradno konstatirani slučaj:

(Konec prih).

Cena jaje na dunajskem trgu dne 11. februarja 1908.

jajca v zabojih	à 32 k.	po K 2'—
I-ma jajca v sodčkih	à 34 "	" K 2'—
II-da " " "	à 35 "	" K 2'—
Nižje in gor.-avstrijska	à 35 "	" K 2'—
I-ma štajerska jajca	à 34 "	" K 2'—
II-da " " "	à 35 "	" K 2'—
I-ma moravska " "	à 35 "	" K 2'—
II-da " " "	à 35 "	" K 2'—
Šleska jajca	à 35 "	" K 2'—
Hrvaška " "	à 35 "	" K 2'—
Slavonska jajca	à 35 "	" K 2'—

Za zaboj à 1440 kom.:		
I-ma bačka jajca	à K	84
I-ma banatska jajca	à K	83
zgoranjeogrška " "	à K	82
I-ma sedmograška sortirana	à K	84
I-ma " nesortirana	à K	82
bosanska jajca	à K	82
I-ma bolgarska jajca	à K	85
II-da " " "	à K	—
I-ma srbska " " "	à K	—
I-ma gališka jajca sortirana	à K	82
I-ma " nesortirana	à K	80
I-ma ruska " " "	à K	—
II-da " " "	à K	—
I-ma srednja jajca	à K	78
I-ma mala " " "	à K	68

Mlekarsko šolo (petmesečen tečaj) otvori e. kr. kmetijska družba kramjska s pomočjo državne in deželne podpore in vsled pripomoči mlekarske zadruga na Vrhniki, dne 1. aprila na Vrhniki. — Ponk na šoli bo trajal od 1. aprila do konca avgusta t. l. in bo brezplačen. Sprejme se 12 učencev, ki bodo imeli brezplačno stanovanje. Za hrano bo moral vsak udeleženec sam skrbeti. Prošnje za sprejem je poslati do 15. marca t. l. na odbor družbe. — Prošnjam je priložiti spričevalo o ljudskošolski izobrazbi in zdravniška spričevalo o popolnem zdravju. Prednost za sprejem imajo tisti, ki so že v kaki mlekarni delali, oziroma tisti, ki jih pošljejo učiti mlekarske zadruga. — Po končanem ponku v šoli se morajo učenci podvreči izpitu ter dobe o njem spričevalo, ki jih usposobi za voditelje mlekarn.

Narodni sklad.

V št. 7. izkazanih	K	96.44
g. Ivan Kaukler v Ptuj	K	5'—
ga. Josipina Rudolf v Konjicah	K	5'—
g. dr. A. Žižek v Ormožu	K	7'—
peovski zbor slov. del. podp. društva v Celju nabral v gostilni pri Confidentiju	K	3'—
g. Alojz Grubelnik v Ribnici	K	1'—
g. Perger Ivan nabral na gostiji Fr. Turnška v Prekopi pri Vranskem 17. februarja	K	7.84
skupaj	K	125.28

Narodnjaki! Spominjajte se bojnega sklada!

Razne novosti.

Nemškemu „Schulvereinu“ je zapustil Fr. Leithe v Waidhofenu 17.000 kron. Kedaj bo dobila naša šolska družba take darovalce?

Burski ministerski predsednik dr. Jameson je odstopil, ker prihaja med Buri svobodomiselnja stranka na krmilo.

Odlikovani Košut. Ogrski trgovinski minister Franc Košut je odlikovan z velikim križem Leopoldovega reda v priznanje zaslug, da se je sklenila nagodba z Avstrijo. Kaj je neki porekel k temu njegov oče Lajoš v grobu?

15 milijonov podpore je dovolila poslanska zbornica na Rumunskem za kmetovalce, ki so trpeli pri lanskih kmečkih nemirih škodo.

Strašen zločin. V vasi Kišenov pri Varšavi je ubila kmetica Janušević svojo triletno vnučkinjo Pavlino, truplo razsekala, skuhalo, jedla sama meso in ga dala tudi drugim vnukom jesti. Sosedje so našli otrokovo roko na gnoju, naskočili s sekirami hišo morilke in razbili vrata. Morilka se je pa tudi branila s sekiro in ranila več kmetov, predno so jo zvezali in izročili sodniji.

90. rojstni dan je obhajal v Budimpešti dne 30. pr. m. vojskovodja madžarskih vstašev leta 1848 Artur Görgey.

Rodbinska žaloigra. V Pateku blizu Podjebrada na Češkem se je cestni pometič Mihalek spril z Ano Svobodo, ki je ž njim živela, in jo je v prepiru z gladilom (likalnikom) ubil. Nato je zvezal 12 letnega sina, zažgal hišico na dveh krajih, šel na podstrežje in se obesil. Sina so sosedje rešili, oče je zgorel.

Srebrni goldinarji bodo počasi izginili iz prometa, ker niti avstro-ogrška banka niti državne blagajne ne izdajo več nobenega goldinarja.

Profesorja so ubili. Predzadnji terek je par učencev poljske gimnazije v Kolomeji v Galiciji zvečer pričakalo profesorja Pjekarskega ter so ga tako pobili, da je drugi dan umrl. Sovražili so ga zaradi njegove strogosti.

Visoke starost je doživela v Lučavi na Ogrskem kmetica Kurazava, ki je nedavno umrla 115 let stara. Baje ni bila nikdar bolna.

Tretje vseučilišče si bodo sezidali Madžari v Segedinu. Čudno je pri celi stvari poleg mnoge drugega to, da je v Segedinu 1387 otrok brez ljudskošolskega pouka, ker primanjkuje šol. Vseučilišče — seveda, kaj pa treba ljudskih šol? Nobel!!

Kako dolgo je deklet mlado? Različne so o tem sodbe, posebno med ženskim svetom. Nekatere ženske so pač rade dolgo mlade. A imamo v tem oziru že sodnijsko razsodbo. V Parizu je ustanovil neki čudak več štipendij „za mlada dekleta vzornega vedenja“. Za vzorno vedenje prosilk je bilo seveda dosti dokazov v različnih uradnih spričevalih, težje je pa bilo rešiti vprašanje glede mladosti. Pariški prefekt Poubelle je rešil to vprašanje tako, da se ima smatrati za mlade, vsako deklet do zvršenega 30. leta. — Seveda ni hotel modri sodnik s tem reči, da je po 30. letu vsaka ženska že „stara baba“.

Ljubezniva tašča. Pred 20 leti je omožila zdaj 72 let stara Teodora Kuk iz Buzeta pri Zagrebu svojo hčer z Aleksom Simičem, ki ga je vzela v svojo hišo. Med taščo in zetom je pa nastalo kmalu nič kaj prijazno razmerje, ki se je navadno končalo s pretepom. Zlasti zadnji čas se je to sovraštvo povečalo, tako da je zet hodil v svojo lastno varnost vedno s sekuro in puško oborožen. Pretekli četrtek se je vlegel Simič v posteljo in položil zraven sebe sekuro in puško. Stara Teodora je čakala, da je zaspal, potem se je pa splazila k postelji, vzela sekuro in zadala zetu z njo več ran. S prvim udarcem mu je presekal žile na vratu, z drugim ključnico, s tretjim pa mu zdrobila črepinjo. Nesrečnik je bil takoj mrtev. Nečloveško taščo, ki od starosti in slabosti komaj hodi, so oddali v zapore v Petrinjo.

Zadnja poročila.

Volitve na Kranjskem. Napredni Slovenci bodo v ljubljanski okolici proti dr. Šusteršiču podpirali posestnika Jakoba Kolenca z Goričan, v okraju Mokronog-Radeče-Litija-Trebnje-Žužemberk pa Franca Prijatelja v Tržiščah. Jos. Pehanija v Žužemberku in Viljem Tomiča v Trebnjem. — Slovenski klerikalci bodo v ribniško-kočevskem okraju podpirali Nemca dr. Egerja. — V Belokrajini so napredni kmetje v Dragatnu razbili klerikalni shod.

Iz šole. V Št. Petru na Medv. selu je postal nadučitelj g. Fr. Korbar iz Št. Primoža na Pohorju; stalna sta postala: v Reki pri Hočah g. Radovan Mejovšek, v Št. Ilju v Slov. Gor. Antonija Ravnikar (na slov. šoli). V začasni pokoj je šla v Velenju učiteljica gca Ana Pfeifer.

V Celovcu je umrl bivši mnogoletni ravnatelj Mohorjeve družbe g. Simon Janežič v starosti 67 let.

V Velenju je umrl v nedeljo Vinc Priboschitz, „steber šaleškega Nemštva“, eden najzagrizenejših odpadnikov. Nemški listi tugujejo za njim — ne brez vzroka!

Vojska med Turško in Rusijo. Zadnje dneve je vznemirila javnost vest o bojnih pripravah turške proti Rusiji. Vest se trdovratno vzdržuje.

Vojni odsek avstrijske delegacije je sprejel dne 18. t. m. predlog za zvišanje plač častnikom in moštvu in glede zboljšanja hrane moštvu.

Med Rusijo in Angleško se je doseglo sporazumljenje zaradi Afganistana, Tibeta in Perzije v Aziji in namerava se doseči enako tudi v zadevi balkanskega vprašanja. Nemško časopisje se zaradi tega silno ljuti. S sporazumljenjem v azijskih vprašanjih neha rivaliteta med Rusijo in Angleško na azijskih tleh.

Službo oskrbnika

želi nastopiti takoj absolvent vinorejske šole s prav dobrimi spričevali in dolgoletno prakso, posebno v novih vinogradskih nasadih. Pojasnila daje upravnitvo našega lista. 49

Obrtni vestnik.

Poziv slovenskim trgovcem in obrtnikom.

Kakor znano, uvedla je južna železnica s 1. oktobrom m. l. pobiranje pristojbin za nakladanje in razkladanje železničnih tovornih pošilk. S tem navidezno neznatnim doneskom — 2 ozir. 4 vin. od 100 kg — pomnožila je zdatno svoje dohodke, obogatila z milijoni svojo nenasitljivo mošnjo na račun ljudstva, — v prvi vrsti tovrnega prometa se poslužujočega trgovstva in obrtni-

ništva. Človek bi mislil, da je j. žel. s tem prevzela tudi dolžnost na oziroma razkladanja tovara na ozir. raz vozov ter da je v ta namen potrebno pomnožila osobe v skladiščih! Kaj še. V srednjih in manjših postajah je ostalo vse po starem, — in kdor roče „na milost“ čakati ali komur ni za prepir in šikane, si mora svoje blago sam spravljati, odnosno se mu pridene v najugodnejšem slučaju kak počasnež in nehote še moraš dostikrat čakati na njegovo „sopomoč“.

Vedno in vselej se najde kak izgovor: zdaj pride vlak, zdaj to in ono, — stranke čakajo in dele v skladiščih stoji.

Glavna stvar je, da plačaš, poleg tega pa še sam opravljaš plačano delo! Slovenski trgovci in obrtniki! Mi nimamo nobenega povoda rešpektirati in prizanašati interesom južne železnice! — Vsaka ugodnost gre v žrelo veleindustrije, nam ne dajo nič — še pabrke nam odvzamejo.

Južna železnica nam je v narodnem oziru — kakor nas o tem pouče zadnje volitve v celjski okrajni zastop, sovražna; v drugih ozirih nas obira, kakor pes dobljeno kost — češ, dobri Slovenci so itak mirni in tihi.

Zahtevajte povsod odločno, da spravlja k skladiščem pripeljano tovorno blago raz oziroma na vozove železniško osobe, saj za to plačujete mastne pristojbine v žepe židovskih delničarjev.

Prošnja do prijateljev in zancev † Božidarja Flegerića.

„Večni popotnik Slov. goric“, pesnik in pisatelj slovenski, Božidar Flegerič, je minulo leto za vselej zatisnil svoje trudne oči.

Pesnikovo truplo počiva v domači župniji Sv. Bolfenka pri Središču, in ker gomila njegova nima primerne spomenika, zato je izreklo mnogo Flegeričevih ožjih prijateljev in zancev željo, naj bi se pokojnemu pesniku na gomili postavil dostojen nagrobnik in naj bi se v njegovo domačo hišo v Podranci vzdala spominska plošča.

To željo upoštevajoč se je nedavno v Središču osnoval poseben odbor za Flegeričev spomenik, ki si je postavil nalogo, poskrbeti, da se uresniči zgoraj navedena želja častilcev Flegeričevega spomina.

Rodoljubi slovenski, zlasti pa Vi, prijatelji in znanci pokojnega pesnika! Do Vas se obračamo tem potom z iskreno prošnjo, da nam z denarnimi prispevki pomagate izvesti nalogo, ki smo si jo naložili. Nikdar več ne bode popotnik Flegerič potrkal na Vaša gostoljubna vrata, — prispevek, ki nam ga upošljete, je poslednji čin pijetete, ki ga doprinesete Flegeriču v spomin.

Blagohotne doneske, ki se bodo po časopisih objavili, sprejema Ivan Kolarič, tržan v Središču, kakor tudi vsak odbornik. Ako se nabere o pravem času primerna vsota denarja, se bode letos meseca avgusta s primerno slavnostjo odkril na gomili pri Sv. Bolfenku Flegeričev nagrobnik, doma na Flegeričevem domu pa se bode odkrila spominska plošča.

Središče, dne 10. februarja 1908.

Odbor za Flegeričev spomenik v Središču:

predsednik tajnik
Josip Šinko, župan središki, Anton Kosi,
učit. in posestnik

blagajnik

Ivan Kolarič, tržan središki.

Odborniki: Robert Košar, učitelj pri Sv. Bolfenku, Anton Porekar, nadučitelj na Humu in Maks Robič, trgovec v Središču.

Društvene vesti.

— I. planinski ples „Posavske plan. družnice“, vršeč se na večer dne 8. febr. 1908 v prostorih Unschuldovih v Rajhenburgu je nepričakovano dobro uspel. Udeležilo se ga ni samo „vosebljeno“ planinstvo, nego tudi večina druge inteligence iz domačega Posavja. Neumorna delavnost domačinov Rajhenburga poskrbela je pod spretnim vodstvom gg. Rajnerja in Jankoviča za prikladno, dovršeno dekoracijo, katera je dosegla svoj višek v „Aljaževem domu“ in „Jurkovi koči“. Nad vse čedno pa je bilo gledati ljubko kretanje v domačem plesu divno se vrtečih planinskih parov po izborni godbi domačega koncertista gosp. Napolitana. Divne „Vile“ so tako vabljivo umevale vršiti svojo nalogo, da so srečno razpečale svoj gorski cvet, božanski nektar in nebeščansko ambrozijo, ter tako povzdignile čisti prebitek na 140 K. Pristrčna hvala gre pa tudi domačinu krčmarja, kateri je vestno zavzet skrbel za pristni blagor planinskih železcev in železčevov z okusno, dobro in ceneno postrežbo. Vsem najiskrenejša zahvala. Tebi „Posavska planinska podružnica pa planinski blagor“!

Kmetijsko bralno društvo v Rogoznici pri Puju priredi dne 23. februarja v prostorih Narodne Čitalnice v Ptuj gledališki predstavi: „Eno uro doktor“ ter „Bratratrac“. Vstopnina: Sedeži I. vrste 1 K, II. vrste 70 vinarjev, III. vrste 50 vin., stojišča 30 vin. Preplačila se v korist društva hvaležno sprejemajo. Začetek točno ob 4. uri popoldan. K obilni udeležbi vabljeno vabi odbor.

Sokolska maškarada v Celju. Dne 1. marca se bo vrnila v vseh gornjih prostorih celjskega Narodnega doma velikanska maškarada celjskega Sokola: Na „Balkanu“ se bo imenovala ta prireditve, ki vzbuja velikega zanimanja po celem spodnjem Štajerskem. Dekoracijo je prevzel znani večak g. Juro Detiček, ki daje tudi vsa potrebna navodila glede skupin. Presenečale nas bodo izborne posamezne maske in tudi skupine v krojih Ornogorcev, Srbov, Bolgarov, Albancev in Turkov. Kamorkoli pogledaš, povsodi se raz-

pravljajo skrivnosti, ki se bodo nudile na največji maškaradi celjskega Sokola strmečemu občinstvu. Slovenke in Slovenci, ki še čutite v sebi iskre mladega življenja, samci in samice, ki vam blaziranost še ni uničila zadnje trehlice do božrstvenega plesnega veselja, oženjenci, ki si želite spominjati se še enkrat sladkega svobodnega stanu, starke in starci, ki hočete biti za par trenutkov zopet mladi, vsi pridite ne zamudite, ker pozneje bi bil kes zaman, ko bo pust pokopan, in se bo pepel trosil na Vaše grešne glave.

V Št. Jurju ob j. žel. priredijo šentjurski obrtniki v prid jubilejski trgovski in obrtni nadaljevalni šoli plesni venček dne 23. t. m. po zborovanju narodne stranke v gostilni g. Al. Nendla. Vstopnina k plesnemu venčku 50 vinarjev.

„Slovenska Čitalnica“ v Mariboru vabi na 3. zabavni družinski večer, ki se vrši v soboto, dne 22. svečana ob pol 9. uri zvečer v mali dvorani Narodnega doma. Udje vstopnine prosti. Posebna vabila se ne razpošiljajo.

„Koncert s tombolo“ priredi se v Laškemtrgu v nedeljo, dne 23. svečana v prostorih „Pivnice št. 11.“ Začetek ob 4. uri popoldne. — Po koncertu in tomboli je prosta zabava in ples.

Ker je prebitek namenjen ubogim slovenskim šolarjem iz Laškega trga in okolice, je pričakovati, da se bodo Slovenci in mladino ljubili udeležili te prireditve polnoštevno.

Jurovec pri Ptuj. Kmetijsko bralno društvo v Jurvočih pri Ptuj ima v nedeljo, dne 23. februarja 1908 v gostilni Gomilšek svoj občni zbor. Zvečer prosta zabava s tombolo, plesom i. t. d. — K obilni udeležbi vabi vladno odbor. — Posamezna vabila se ne pošiljajo.

V Mozirje. V nedeljo 23. t. m. se organizirajo savinski cokolariji in flosarji v Narodni Čitalnici. Dojdejo z ekspresnim vlakom točno ob 11. uri ponoči na postajo „Stadt Loke“. Kdor hoče videti kaj zanimivega, in kdor želi tekmovali pri vsesavinski tekmi mask, naj pride v nedeljo osebno v zgornje prostore Narodne Čitalnice, kajti na pismene prošnje in izjave se ne bo prav nič oziralo. Tudi fotografije se ne sprejemajo. Vsi mladi in stari pridemo od vseh vetrov in krajev s svojim nežnim spolom v nedeljo na čitalniško maškarado in na cokolarsko-flosarski ples. Da se vidimo, sicer bo komu žal!

Na zdar!

Coklar.

Proračun družbe sv. Cirila in Metoda znaša za bodoče leto razlogov se ne more ustreci vsem zahtevam, saj družba še tako ne ve, kako bo spravila to svoto; 1600 K ima čisto nepokritih. Ako pomislimo, s kako silo delajo naši družbi usprotne družbe, razvidimo, da je pri nas zanimanje še veliko premajhno. Potrebe so vedno večje, ker sili se mora ubrzniti le sila, toda družba nima sredstev, da bi mogla uspešno nastopiti; to ji bo pa le takrat mogoče, ako se bo zavedal vsak Slovenec, kako važno nalogo ima družba sv. Cirila in Metoda. Družba je izdala narodni kolek. računne listke, razglednice itd., a žalibog koliko je v resnici dobrih gostilen, ki ne poznajo, oziroma nečejo poznati računskih listkov; koliko se piše pisem, ki nimajo narodnega kolka in koliko se pošlje razglednic, ki pričajo, da je pošiljatelj pozabil na družbo, na edino obrambo, ki jo imamo Slovenci. Dobro bi bilo, da bi se zavedale podružnice svoje važne naloge in bi širile narodno blago med slovenskim občinstvom. Zelo bi se pomagalo družbi v gmotnem oziru tudi s tem, če bi podružnice priredile vsaj po eno veselico ali predstavo družbi na korist. Ako pa že podružnica sama ne priredi, naj pa vsaj skuša vplivati na razna društva, db bi dala pri prirejanju veselice vsaj nekaj čistega dobička družbi sv. Cirila in Metoda. Tudi družbin nabiralnik naj bi opominjal veselo omizje na važno nalogo, ki jo ima naša družba in da jo ja vsled tega dolžan podpirati vsak zaveden Slovenec po svoji moči.

Nov časopis „Slovenski Branik“ je ravnokar izšel. Slovenske rodoljube opozarjamo na ta list, ki bode jasno kazal pozicije in boje našega naroda v obmejnih krajih. To bi pač moralo zanimati vsakega zavednega Slovenca; ne smelo bi biti nobene zavedne družine brez tega časopisa, zato upamo, da kdor ga ne dobi, se takoj naroči nanj. Shajal bo vsak mecec in bo veljal za celo leto 2 K 40 v.

Slovensko Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju priredi slavnostno akademijo povopom 400 letnice rojstva Primoža Trubarja dne 13. februarja 1908 v vorani St. Anahof I., Annagasse 8.

188. vodstvena seja družbe sv. Cirila in Metoda z dne 31. prosinca t. l. se je bavila s proračunom za leto 1908. Družba bo potrebovala letos okroglo 100.000 K, nepokritih je 16.000 K in zato se mora pomnožiti izdatno slovenska poštvovalnost. Sprejme se nasvet, da se naprosi lastnik kinematografa Edison, da napravi vsak teden po eno predstavo na korist družbi sv. Cirila in Metoda. Poslovniki organizacijskega odseka se odobri. Stavijo se predlogi zaradi denarne podpore neki šoli na Štajerskem. Odpoved šolskih sester na Muti, ki so naznanile, da odidejo o Veliki noči, se vzame na znanje.

Listnica uredništva.

Polensak: Hvala na pojasnilih! — Ono drugo preveč osebno in žaljivo. Na več krajih ne bi rad kaše pihal.

Izjava.

Podpisani obžalujem, da sem žalil gospoda Hinko Šiško z zmerjajočimi besedami in neosnovanimi trditvami — med drugimi „da dela proti sv. veri“ — ter ga zahvaljujem, da mi je odpustil in odstopil od vlozene tožbe.

SELCE, 14. svečana 1908.

Janez Tomazič,
posestnik.

Sprejme se takoj spreten

vodja

večje žage.

Pojasnila pri 48 1

UREDNIŠTVU.

Vinogradniki pozor!

Prodajam trsje v velikik množinah po sledečih cenah:

1. rizling na rip. portalis	1800 k.	po 60 v k.
silvanec „ „ „	1200 „	18 „
1. rizling „ vit. solonis	1200 „	16 „
posip „ rip. portalis	2700 „	18 „

Se priporočam

45 3—1

Josip Kolarič, trsničar.

Sv. Bolfenk pri Središču, 17. febr. 1908.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja, kateri so nam došli ob smrti našega iskreno ljubljenega, nepozabnega očeta, odnosno starega očeta tasta, brata, strica in svaka, blagorodnega gospoda

Peter Majdič-a star.

posestnika valjičnega mlina na par in turbino v Jaršah

izrekamo najsrčnejšo zahvalo. Zahvaljujemo se obenem najtopleje darovateljem krasnih vencev ter mnogobrojnemu spremstvu na zadnji poti.

Celje, dne 15. svečana 1908.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Ob smrti najinega edinega sina

P E T R A

učenca 5. razreda

izkazalo se nama je toliko odkritosrčnega sožalja in sočutja, da si štejeva v dolžnost izrekati vsem najino najsrčnejšo zahvalo.

Zlasti toplo se zahvaljujemo gg. učiteljem in gospodičinam učiteljicam deške in dekliške šole, ki so spremljali z učenci nepozabnega nama sina k večnemu počitku ter mu zapeli ginljivo nagrobnico, nadalje vsem sorodnikom, prijateljem in zancem iz Hrastnika in Dola na mnogobrojnem spremstvu.

Hrastnik, dne 18. svečana 1908.

Peter in Jerčka Bauerheim.

Zastoj ostanke

volnene in cajgaste v trgovski hiši na debelo in na drobno

R. Stermecki
Celje

ne more nihče zahtevati ampak prodajajo se pa veliko pod lastno ceno vsaki prvi teden v mesecu. — Po pošti proti povzetju zavitke po 5, 10, 20 K. Posebno ugodno za trgovce.

6 52-5

Darujte za „Narodni sklad“!

Novonaseljen

krojač

se z 10. februarjem preseli iz **Ptuja v Maribor** in bo v **poštni ulici v Reiserjevi hiši** imel svojo delavnico; za solidno in lepo izdelovanje oblek za moške in fante se jamči, za obilni obisk se priporoča.

Z odličnim spoštovanjem

29 3-2

Jakob Veziak.

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

7 52-5

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniški peresa peresniški radirke
kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol nsnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

... občinske urade krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Časna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od najpreprostejše do najfinejše.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznано dobro blago.
Solidna in točna postrežba.

Trtničarji pozor!

Več tisoč divjakov prve vrste velikolistnate riparie portalis kupi

FRANJO GNILŠAK pri Sv. Barbari v Halozah. 41 2-2

TRGOVCI!

Proda se skoro še novi 2 vrati, pet velikih izložbenih oken vse z železnimi role in z brušenimi šipami in ene steklene sobne vrata po zelo nizki ceni.

Vse natančneje se izve v trgovini **R. STERMECKI, Celje.**

Adolf Bursik

čevljar v Celju, Gledališka ulica št. 9

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. 52-7

5

Prodam 49 3-2

hmeljske droge

po ugodni ceni. — Kupim hmelj po dnevni ceni.

EMERIK KUKETZ, Žalec.

Deklica

15 let stara, pridna in poštena, slovenskega in nemškega jezika popolnozmožna, ki je obiskala tudi meščansko-dekliško-šolo v Celju in ima veselje do trgovine, želi v kako večjo trgovino z mešanim blagom kot učenka (praktikantinja) vstopiti. Cenjene ponudbe se blagovolijo uposlati na **upravništvo tega lista.** 34 3-2

Ženitna ponudba.

Soliden pošten mladenič, prijetne zunajnosti, star 28 let, kateri je absolviral razven drugih tudi kmetijsko šolo, ter ima 8000 kron premoženja, se želi seznaniti z gospodično, katera bi imela majhno, lepo in dobičkonosno posestvo. Če mogoče z gestilno, v drugem slučaju pa saj 4000 kron gotovine. Izobražene, za gospodinjstvo vnete gospodične imajo prednost. Le resne ponudbe naj se blagovolijo poslati na „Narodni List“ pod šifro „Tajnost zajamčena“. 37 2-2

46 5-1

Tehtnice in uteže

vsake vrste, sprejme v popravilo

Iv. Rebek, ključavničar, Celje

Preskrbi tudi preizkušnje pri meroizkusnem uradu.

Zastopniki

se sprejmejo proti visoki proviziji, ki bi prodajali blago, katero v velikih množinah rabijo **razpošiljalne tvrdke** (eksporterji, lekar-narji, vinski trgovci, sadne zadrage itd.) To blago se izvanredno lahko proda, in ga morejo prodajati vse vrste zastopniki in si s tem zaslužijo lep postranski zaslužek. — Prijave je pošiljati na „Narodni List“ pod šifro „V. 20“. 11 6-5

8 18-6

Ljutomerčana

zajamčeno pristno vino le iz ormožkega okraja raznih letnikov ima **veliko množino** po nizkih cenah **na prodaj**

Kletarsko društvo v Ormoži.

SINGER-jevi šivalni stroji

za vse mogoče namene ne le za obrtne, temveč tudi za vsa družinska šiviljna dela se dobijo le pri nas.

Pazite na to, da se kupuje le v naših trgovinah.

Naše trgovine poznate vse po tej sliki. 26-5

POZOR! Vsi drugi šivalni stroji pod imenom SINGER, po drugih trgovinah so sestavljeni po našem starejšem sistemu, kateri pa daleč zaostaja za našimi novjšimi sistemi družinskih šivalnih strojev v konstrukciji, zdatnosti in vzdržljivosti.

SINGER Co., akc. družba za izdelovanje šiv. strojev
CELJE, Kolodvorska ul. 8. Podružnice v vseh večjih mestih.